

CDC

Desmuntant falsos mites

El diumenge 27 de setembre va ser el gran dia de la democràcia, el dia en que tots els catalans estàvem cridats a les urnes per escollir la composició d'un nou Parlament. Eleccions autonòmiques. Efectivament aquesta era la versió oficial i la cantarella que vàrem sentir durant tota la campanya per parts dels unionistes i dels mitjans de comunicació espanyols. Però ves per on, ara que el sobiranisme ha guanyat clarament les eleccions, aquells que negaven el seu caràcter plebiscitari volen comptar els vots en detriment dels escons, com si fos aquell plebiscit que negaven. Això és fer trampa, ja que si volien que comptéssim vots, que ens haguessin deixat fer un referèndum amb dues úniques preguntes, SI o NO a la independència. En aquest cas, persones com el Lluís Rabell que va votar SI-SI el 9N, i molts altres com ell es comptabilitzarien en el bloc dels independentistes i en canvi, en aquestes eleccions autonòmiques no se'ls hi ha pogut comptar. Per tant, fixem-nos en els escons que és el que toca i gaudim de la victòria.

L'aparell de l'Estat ha fet el possible per provocar por entre els ciutadans i han utilitzat barroerament tot tipus d'arguments, amenaces, denúncies falses i coaccions amb la inútil esperança de desmotivar l'electorat sobiranista. S'han equivocat una vegada més. No han entès res. No ens coneixen ni tenen cap intenció d'escoltar-nos. Per això hem arribat fins aquí.

Algunes de les "advertències" que ens han arribat són aquestes:

• **Amb la independència els catalans hauran d'escollir entre ser ciutadans catalans o espanyols.** Fals. Ningú no haurà de renunciar a la ciutadania espanyola. Això ho diu molt clar la Constitució en el seu article 11.2 que transcriu literalment: "*Cap espanyol d'origen podrà ser privat de la seva nacionalitat*". Tindrem, doncs, l'avantatge de gaudir de dues nacionalitats. I com a espanyols, seguirem sent sempre europeus.

• **Una Catalunya independent no podrà pagar les pensions.** Fals. D'entrada les pensiones les ha de pagar el país on s'ha treballat i cotitzat, és a dir, Espanya. És el cas dels estrangers que han cotitzat aquí i que un cop jubilats se n'han tornat al seu país i Espanya els paga religiosament les seves pensions. O dels espanyols que han treballat a França o Alemanya per exemple, i un cop retirats cobren la pensió d'aquests

països. A més, si Espanya no reconeix la independència de Catalunya, per Espanya seguirem sent espanyols i per tant no poden deixar de pagar-nos les pensions. Una altra cosa seria que en el marc de les negociacions amb l'Estat espanyol, s'acordi mútuament que de les pensions se'n faci càrrec el nou país. Però aquest acord portaria implícit el reconeixement de Catalunya com a Estat sobirà.

• **Una Catalunya independent quedaria automàticament fora de la Unió Europea.** Fals. Si davant d'una DUI Espanya no ens reconeix, pels socis europeus Catalunya seguirà sent Espanya i per tant, seguirem formant part de la UE. Contràriament, si Espanya decideix reconèixer la nostra sobirania, els reconeixements internacionals cauran en cadena doncs no hi haurà cap país que vulgui posicionar-se contravenint la decisió d'Espanya que és l'Estat afectat. Hem de tenir en compte també que el temps que pugui durar la incorporació formal de Catalunya a la UE poden estar vigents transitòriament els tractats actuals i per tant, el ciutadà no notarà cap variació amb l'estatus actual.

• **Una Catalunya independent s'hauria de posar a la cua dels països que sol·liciten l'entrada.** Fals. Recordeu que d'un dia per altre els habitants i el territori de l'antiga República Democràtica Alemanya van passar a formar part de la UE amb tots els drets. A més, els països que fan cua per entrar han de demostrar que compleixen tots els requisits exigits, però Catalunya ja els compleix, des de fa anys que els compleix. Per tant no ha d'haver-hi cap impediment per la seva incorporació formal immediata.

• **En cas d'independència Catalunya hauria d'abandonar l'euro i crear una nova moneda.** Fals. Les monedes a utilitzar les escullen els propis països lliurement. Fixeu-vos com a Europa hi ha cinc països extracomunitaris que tenen l'euro com a moneda oficial. Són: Andorra, Ciutat del Vaticà, Mònaco, Montenegro i la República de San Marino, i al món hi ha vuit països que han adoptat el dòlar americà com a moneda oficial, entre ells Equador, El Salvador i Zimbabue.

• **Una Catalunya independent hauria de gravar amb aranzels totes les mercaderies que passessin pel seu territori.** Molt improbable. Només si Espanya no ens reconegués i forçés la implantació dels aranzels, però la gran perjudicada seria la pròpia Espanya ja que el 80% de les seves exportacions terrestres passen per Catalunya.

• **Catalunya hauria de fer-se càrrec de la part proporcional del deute espanyol.** Cert, sempre i quan Espanya ens reconegués. En aquest cas i només en aquest cas, Catalunya podria assumir un percentatge del deute espanyol i també del seu actiu; és el que es coneix com a repartiment d'actius i passius. En cas de no reconeixement, el deute és del Regne d'Espanya, i Catalunya, amb un deute del 20% del seu PIB, seria el país menys endeutat d'Europa.

• **Els Bancs marxarien d'una Catalunya independent.** Absolutament fals. Catalunya té un producte interior brut proper als 200.000 milions d'euros (2014). L'economia catalana és la primera per PIB nominal de les Comunitats Autònomes d'Espanya i per tant és la primera en participació en el PIB industrial espanyol, amb un 25%. És la regió més potent del sud d'Europa, la que més exporta, la que rep més turisme, té el primer port del Mediterrani, és el territori on hi ha les més importants indústries químiques i d'automoció... Quin Banc es deixaria perdre aquest bombó?

• **El sobiranisme fractura la societat catalana.** Fals. En democràcia el resultat de les urnes mai no fractura res, s'accepta i es respecta. El que fractura és la imposició per la força en contra de les urnes.

• **Amb un 48% dels vots a favor dels sobiranistes no es pot portar el país a la independència.** Fals. El sobiranisme a Escòcia tenia un 44% de suport i Cameron va convocar un referèndum. El 1976 el Partit Quebequès al Canadà tenia majoria d'escons amb només un 41,37% dels vots i el 1994 va tornar a guanyar les eleccions amb un 44,75% dels vots, i en les dues ocasions ningú va qüestionar la victòria del sobiranisme i es van convocar els corresponents referèndums. Per arrodonir-ho, a Espanya el Sr. Rajoy governa amb majoria absoluta havent obtingut només el 44,63% dels vots, i tothom va donar per bona la seva victòria. Per què a Catalunya un 48% dels vots i 72 escons sobre els 68 de la majoria absoluta no ens és suficient? Com es pot dir que hem perdut, quan els que han quedat en segon lloc tenen 47 escons menys que els sobiranistes?

En qualsevol cas, la premsa mundial i tots els mitjans de comunicació d'arreu han reconegut la victòria clara de l'independentisme. Només els diaris espanyols, les cadenes de televisió, el govern central i els partits espanyolistes, juntament amb les seves sucursals catalanes, han fet la lectura contrària. Efectivament, "*Spain is different*".